

ZŠ Vašatova Kladno – scénář – Jiří Mika

Bývalý ředitel Středočeské vědecké knihovny v Kladně, spisovatel a hudebník Jiří Mika se narodil v roce 1954 v Kladně. Celým životem ho provází láska k hudbě, knihám a přírodě. A ta ho dovedla až k trempingu, kterému se věnuje dodnes.

„No a ten tramping mám spojenej jednak s kamarády, jednak s tou přírodou. A jednak s takovým tím pocitem svobody, uvolněním. Protože tam nám nikdo nic neporoučel, tam jsme si poroučeli sami.“

„Od té poloviny 70. let jsme už jezdili dál. Mně se hodně líbily hory, takže tady máte třeba fotky z Jeseníků z roku 76, z Nízkých Tater, tady jsme byli v Rumunsku na pohoří Betezad.“

Sametová revoluce Jiřího zastihla jako učitele na střední škole v Praze. Byl tedy přímo v centru dění.

„Já jsem přijel v pondělí ráno do Prahy, vystoupil jsem na Straroměstském náměstí z metra, došel jsem do Dušní ulice do školy a všichni naši studenti stáli před školou, že půjdou manifestovat.“

Bylo zajímavé, že ne každá škola k tomu takhle přistupovala. Páč si vzpomínám, že u nějaké školy, myslím, že to bylo v Masné ulici tehdy, naši studenti povykovali, křičeli na ty studenty v té škole, ale oni je zamkli a ze školy je nepustili.“

Po revoluci nastoupil do kladenské Poldovky. Velmi brzo ale vyhodnotil, že tamní situace není ideální.

„Ale pak jsem cítil, že Poldovka se rozpadá a zase se mi vrátila ta touha po literatuře. A v roce 1991 jsem nastoupil do Ústavu pro českou literaturu jako bibliograf, ale současně i jako správce automatizovaného systému.“

„V roce 97 mi nabídla paní ředitelka Kádnerová, tehdy Státní vědecké knihovny v Kladně, jestli bych tu automatizaci nechtěl dělat tady v knihovně.“

Na konci devadesátých let Jiří Mika začal pracovat ve středočeské vědecké knihovně. A vydržel tam až do důchodu, i když byl původně ajťák.

„Já si myslím, že jsem měl docela štěstí! Tím, že jsem šel za tím, co mě trošku zajímalo, nejen profesně, ale i jako koníček nebo hobby. Tak já jsem to spojil dohromady.“

„Protože, když jsem na té stavební fakultě začal chodit na tu informatiku, tak co je knihovnictví? V podstatě informatika, že jo! To jsem vůbec netušil.“

Jiří se celý život řídí heslem, že pokud budeme dělat, co nás baví, bude se nám mnohem lépe žít...

„Chodte do knihovny, učte se a snažte se v tom životě dělat, co je potřeba a i to, co vás baví! Protože, jak jsem říkal, mně se to hezky spojilo a rád na to vzpomínám.“

Nakonec, vidíte, to je zajímavé právě, že i když člověk vystuduje něco, že není úplně dané, co bude dělat, ale dá se to různě prostě skloubit i s těmi zájmy.